

skeheden ansvaret for noget, som den egentlig ikke er årsagen til. Hvis man kan få folk til at tro, at det er, fordi de går ud og starter bilen, eller det er, fordi de brygger en kop kaffe på kaffe-maskinen, at verdenshavene stiger og polerne smelter, så kan det være, at man får et ret markant magtinstrument over befolkningerne.

Men måtte jeg ikke – nu lyser den røde lampe igen – bede ministeren om så at forholde sig til det, jeg rent faktisk har spurgt om: Hvordan kan man sige, at temperaturen ikke må stige mere end 2 grader i forhold til et niveau, som man ikke kan fastlægge i et fast tal?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Ja, nu er jeg jo lovlig undskyldt, synes jeg, da spørgsmålet aldrig blev stillet. Det kan man altså, for det er det, den til rådighed værende forskning og ekspertise siger. Hvis det stiger mere end 2 grader, kan der – tror vi – ske nogle meget, meget irreversible ting, og derfor skal vi tage bestik af det. Det har EU så gjort igen og igen ved i mange forskellige erklæringer, men altså også fra stats- og regeringscheferne samlet at sige: Vi vil prøve at bestrebe os på at holde os inden for det globalt.

Nu lyder det til, at vi kan få en hyggelig aften, jeg kan også forstå, at det efterhånden bliver en hel lang filmaften, og så kan vi jo diskutere det her lidt mere i detaljer. Men jeg vil sige, at det altså ikke er rigtigt, at det er tredjeverdenslande, der så skal bruge en masse penge på det. Det, der er hele øvelsen, er at prøve at undgå, at udviklingslandene begår de samme fejl, som vi har begået, med at fokusere alt for meget på fossile brændstoffer og gamle teknologier. Vi kan derimod hjælpe dem med at springe nogle generationer af teknologi over, få noget moderne teknologi, få noget moderne knowhow, prøve at sørge for, at f.eks. en så stor udleder som Kina får noget mere ny teknologi. Det er faktisk noget af det, der er øvelsen i de globale klimaforhandlinger.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg går meget ind for ny viden, jeg går faktisk ind for viden generelt. Derfor vil jeg også så gerne vide, hvordan man kan sætte en målsætning om, at temperaturen ikke må stige mere end 2 grader i forhold til et niveau, som ministeren tilsyneladende er enig i jo har varieret.

Det præindustrielle temperaturniveau er jo ikke et fast tal, og den præindustrielle periode er jo en lang periode – jeg tror, man fastsætter den

fra år 1000 til år 1750 – og der svingede den globale temperatur jo voldsomt, flere grader. Hvis man har et udsving på flere grader, hvad er det så, udgangspunktet er, når nu EU har grebet fat i den her 2-graders-målsætning om, at den ikke må stige mere end 2 grader? Det kan jeg ikke forstå. Er det fra det laveste temperaturniveau i den præindustrielle periode, fra det højeste temperaturniveau, eller er det fra det midterste temperaturniveau? Hvad er udgangspunktet? Det er man nødt til at kende, hvis man skal sikre sig en 2-graders-målsætning.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Og det gør forskerne naturligvis også. Jeg tror endda, at hr. Morten Messerschmidt tidligere har fået sendt forskellige notater over. Nu skal jeg sørge for, at hr. Morten Messerschmidt får vores allermost grundige notater for, hvordan man har regnet de 2 grader ud, hvad det er for præmisser, det baserer sig på. Det arbejde ligger der, og jeg kan høre, at det vil interessere hr. Morten Messerschmidt.

Jeg siger på forhånd, at det er meget kompliceret stof, men det ændrer ikke ved, at man som verden og som klode er nødt til at prøve at gøre sig nogle overvejelser om, hvor lang tid vi har til at handle. Det er der, man siger, når man kan se temperaturstigningerne i sammenhæng med indholdet af CO₂ i luften, at der altså ikke er så vanvittig mange år tilbage, før vi globalt skal have vendt udledningerne til ikke at blive ved med at stige, men til at falde. Der kan hr. Morten Messerschmidt godt til sidst sige, at det jo lidt er et trosspørgsmål. Vil man læne sig tilbage og sige, at det går nok, eller vil man sige: Lad os bruge den viden, vi har, lad os handle på den? Det synes jeg grundlæggende er valget for os politikere.

Kl. 13.20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Messerschmidt for et absolut sidste spørgsmål.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil se meget frem til alle de papirer, som ministeren kan oversende på enhver måde, men jeg vil ikke nikke anerkendende til ministerens tese om, at der skulle være en sammenhæng imellem CO₂-indholdet i atmosfæren og den globale temperaturudvikling.

Men hvis jeg må vende tilbage til det, jeg spurgte om i starten, vil jeg sige, at der vistnok